

Αναστατωμένοι είναι κάποιοι Πασόκοι στην παροικία μας από την κριτική που γίνεται στην εκπομπή “Επικαιρότητα παντού και πάντα” στο 2MM για την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου και το εκφράζουν έντονα στους συντελεστές τής εκπομπής Δρ Βασίλη Αδραχτά κι’ εμένα. Κατανοώ την οργή τους επειδή, όπως φαίνεται, το κάνουν από κομματική πειθαρχία, αλλά τους λέμε με ειλικρίνεια ότι δεν μάς έχει κυριεύσει αντιπασοκικό μένος. Την ίδια στάση θα τηρούσαμε με όποια άλλη κυβέρνηση που θα υιοθετούσε τις ίδιες αντιλαϊκές πολιτικές.

Ας μην ξεχνάμε, τελοσπάντων, ότι εκτός από τα κόμματα υπάρχει και αυτό που λέγεται πατρίδα και είναι υπεράνω όλων.

Ούτε πρέπει να ξεχνάμε ότι στην πατρίδα μας ζει κάποιος λαός που υποφέρει, ενώ οι πολιτικοί διατηρούν τα προνόμια τους και χαρακτηριστικά, πρόσφατα εξαγριώθηκαν οι βουλευτές όταν ο υπουργός Εξωτερικών κ. Δρούτσας ζήτησε να τα μετριάσουν.

Η στήλη αυτή ειδικά είναι πιο σκληρή στην κριτική της για τα κόμματα που υποστηρίζει όταν δεν ανταποκρίνονται στις λαϊκές προσδοκίες και προπαντός όταν παραβίαζουν τις αρχές τους. Το ότι ασκώ κριτική στην Τζούλια Γκίλαρντ και παλιότερα στην Εργατική κυβέρνηση NNO, δεν σημαίνει ότι αυτομόλησα στην αντιπολίτευση, αλλά σαν οπαδός έχω καθήκον να σείω τον κώδωνα κινδύνου. Δι-

Το έγκλημα δεν αποδίδει, έχει όμως καλό ωράριο.

Κόσμα και.. μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΚΑΠΟΙΟΙ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

Κομματική πειθαρχία και πατριωτισμός

καιωθήκαμε με τη συντριπτική ήπτα τής Εργατικής κυβέρνησης NNO, που είχαμε προβλέψει πριν τις δημοσκοπήσεις, όταν αντιληφθήκαμε ότι κάθε άλλο παρά “Εργατική” κυβέρνηση ήταν πια.

Το ίδιο κάνουμε και με την ελληνική κυβέρνηση που κάθε άλλο παρά “σοσιαλιστική” είναι, αφού κτυπά αλύπητα αυτούς που την υποστηρίζουν.

Δεν αμφισβητούμε ούτε στο ελάχιστο ότι πολλά από τα σκληρά μέτρα που εφαρμόζει η κυβέρνηση Παπανδρέου για την αναδιάρθρωση τού κράτους ήταν αναγκαία πολλά χρόνια πριν ακόμη καθήσει στο σβέρκο μας η Τρόικα, αλλά θα μπορούσε να μοιράζει την ευθύνη για την απόσβεση του εθνικού χρέους σε όλες τις κοινωνικές τάξεις, αντί να τη φορτώσει αποκλειστικά και μόνο στους μη έχοντες.

Θα έπρεπε και οι πολιτικοί να σηκώσουν κάποιο από το βάρος, έστω μικρότερο από το μέγεθος τής τεράστιας ευθύνης τους. Η αναδιάρθρωση τού κράτους θα έπρεπε να επεκταθεί και στην πολιτική, ειδικά στο μέγεθος τού υπουργικού συμβουλίου και τής Βουλής. Δεν συμφωνώ ότι πρέπει να μειωθούν δραστικά οι μισθοί των βουλευτών γιατί αν τους πληρώνουμε φυστίκια θα έχουμε μαϊμούδες και όχι, βέβαια, πως σήμερα δεν έχουμε καραγκιόζηδες στη Βουλή.

Θα πρέπει να μειωθεί ο αριθμός των βουλευτών, επειδή 300 βουλευτές είναι μεγάλος αριθμός για μια μικρή χώρα σε μέγεθος και σε πληθυσμό. Είναι απαράδεκτο να μπαίνουν στη Βουλή κόμματα με μόνο το 3% των ψήφων και να εισπράττουν γενναιόδωρες κρατικές επιχορηγήσεις, όταν σε άλλες χώρες ό-

πως στην Αυστραλία με διπλάσιο και πλέον πληθυσμό, οι Πράσινοι δεν μπορούσαν να εκλέξουν βουλευτή με 8% ή και 9% των ψήφων.

Εμείς στην εκπομπή “Επικαιρότητα παντού και πάντα” και εκατομμύρια αδέλφια μας στην Ελλάδα που διαφωνούν με την κυβέρνηση και διαμαρτύρονται με μαζικές συγκεντρώσεις δεν προδώσαμε το Πασόκ. Οι επικριτές μας θα πρέπει να διερωτηθούν με ειλικρίνεια μήπως ο πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου και η κυβέρνησή του πρόδωσαν τις αρχές τού σοσιαλιστικού κόμματος τους.

Ακόμη και αν δεχτούμε (που δεν το δεχόμεθα) ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν είχε άλλη επιλογή από το κατάπτυστο Μνημόνιο, στα σκληρά οικονομικά μέτρα θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνονται οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες και οι μεγαλεμποροί. Θα έπρεπε αυτή η σοσιαλιστική κυβέρνηση να ερευνήσει ποιοί κατέθεσαν δισεκατομμύρια ευρώ στις ελβετικές τράπεζες και αν το έκαναν νόμιμα, όπως θα έπρεπε να εξασφαλίσει ότι δεν θα παραγραφούν οικονομικά εγκλήματα πολιτικών.

Αυτές τις αδικίες βλέπουν οι Ελληνες που υποφέρουν και εξαγριώνονται, όπως θα εξαγριώνονταν οι Πασόκοι ακροατές τής εκπομπής αν μια κυβέρνηση στην Αυστραλία εφάρμοζε τα ίδια σκληρά οικονομικά μέτρα εναντίον τους.

Καλή η κομματική πειθαρχία, αλλά δεν πρέπει να θυσιάζουμε την πατρίδα και τον λαό της...

* Dolce vita

Ακούμε και διαβάζουμε για τα οικονομικά εγκλήματα στην Ελλάδα, αλλά η Αυστραλία δεν μπορεί να μάς ζηλέψει γιατί δεν πάει πίσω σ’ αυτό τον τομέα με το μερδικό της κρίσιμων που κατέστρεψαν οικονομικά χιλιάδες οικογένειες με τις απάτες τους και αν καταδικάστηκαν, μετά την αποφυλάκισή τους συνεχίζουν την dolce vita επειδή τους το επιτρέπει ο νόμος.

Παράδειγμα, ο Ρόντνεϊ Αντλερ, που κληρονόμησε το ζάπλουτο ασφαλιστή πατέρα του, κατάφερε να χρεοκοπήσει τις εταιρείες του με δόλιο τρόπο και για τον κόπο του φιλοξενήθηκε σε φυλακή τού Σίδνεϊ 2,5 χρόνια όλα κι’ όλα. Οταν αποφυλακίστηκε συνέχισε να ζει χλιδάτα και πρόσφατα απόκτησε πολυτελέστατο γραφείο σε κεντρικό ουρανοξύστη τού Σίδνεϊ αξίας \$3,8 εκατομμυρίων, αν και δεν είναι γνωστό ποιός είναι ο ιδιοκτήτης του.

Εκτός από το μεγάλο κόστος τού γραφείου, το ερώτημα που γεννάται είναι γιατί το χρειάζεται ο Αντλερ, αφού σύμφωνα με την καταδίκη του δεν μπορεί να εργαστεί σαν σύμβουλος επιχειρήσεων τα επόμενα 20 χρόνια;

Πώς λένε με τον παρά μου γ... και την κυρά μου; Αυτό ακριβώς κάνουν οι κρίσιμοι στης κομματικής που τους φιλοξενούν, επειδή οι νόμοι είναι γραμμένοι στα μέτρα τους. Και αν τολμά μια χήρα ας κλέψει ένα καρβέλι για να ταΐσει τα ορφανά της...

* Καλό!

Η νεαρά παρθένος θα έβγαινε ραντεβού για πρώτη φορά και συμβουλεύθηκε τη γιαγιά της:

“Κάτσε εδώ κόρη μου, να σου πω εγώ για τα νεαρά αγόρια. Λοιπόν, θα προσπαθήσει να σε φιλήσει, -θα σου αρέσει, αλλά μην τον αφήσεις. Μετά θα προσπαθήσει να πιάσει το στήθος σου, -θα σου αρέσει, αλλά μην τον αφήσεις. Υπέρερα θα προσπαθήσει να βάλει το χέρι του, ανάμεσα στα πόδια σου, -θα σου αρέσει, αλλά μην τον αφήσεις.

META TON ΘΑΝΑΤΟ ΗΡΩΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

Τα ισόβια δεσμά είναι μικρή ποινή για τους δολοφόνους

Με μεγάλες τιμές κηδεύτηκε χθες στο Μπρίσμπαν ο αστυνομικός ήρωας, Senior Constable Damian Leeding, 35 χρονών πατέρας δύο νηπίων που πυροβολήθηκε στο πρόσωπο από ληστή. Πολιτικοί ηγέτες, χιλιάδες κόσμου και αντιπροσωπείες αστυνομικών από όλη την χώρα παραβρέθηκαν στην κηδεία, αλλά σίγουρα είναι μικρή παρηγοριά για τη σύζυγο και τα παιδάκια του.

Το επάγγελμα τού αστυνομικού δεν είναι από τα πιο δημοφιλή, αν και οι νομοταγείς πολίτες δεν έχουν τίποτε να φοβηθούν από τους προστάτες τής κοινωνίας. Αν και πολλές φορές έχουν βρεθεί “σάπια μήλα” στο καλάθι τής Αστυνομίας, μπορούμε να φανταστούμε έναν κόσμο χωρίς αστυνομικούς;

Γεγονός είναι ότι οι αστυνομικοί κινδυνεύουν σχεδόν κάθε στιγμή τής υπηρεσίας τους γιατί δεν γνωρίζουν ποιό απόβρασμα τής κοινωνίας θα βρεθεί μπροστά του, όπως είχε την ατυχία ο Damian Leeding και δύο παιδάκια έμειναν ορφανά.

Γ’ αυτό συμφωνώ με την πρόταση τής πολιτειακής κυβέρνησης NNO να καταδικάζονται με ισόβια δεσμά αυτοί που σκοτώνουν αστυνομικούς. Η κυβέρνηση, προφανώς, ελπίζει ότι η αστυνομία ποινή θα κάνει τους σγκληματίες να σκεφτούν δύο φορές πριν πατήσουν τη σκανδάλη για να σκοτώσουν αστυνομικό, όμως οι μπάριστερ στη NNO διαφωνούν κάθετα με αυτή τη λογική.

Οι μπάριστερ λένε ότι αν εφαρμοστεί η κυβερνητική πρόταση θ’ αυξηθούν οι δολοφονίες αστυνομικών. Δεν θα κατηγορήσω για ιδιοτέλεια τούς μπάριστερ επειδή θα χάσουν κάποια λογική.

Δηλαδή, ότι ο κακοποιός που κινδυνεύει να συλληφθεί και να εκτίσει μακροχρόνια ποινή φυλάκισης, θα προτιμήσει να δολοφονήσει αστυνομικό για να διαφύγει, όποια και αν είναι η ποινή για το έγκλημα αυτό αν συλληφθεί, ακόμη και ισόβια. Ομως αυτό συμβαίνει και τώρα παρόλο που δεν εφαρμόζεται η ποινή των ισοβίων για την δολοφονία αστυνομικών.

Δυστυχώς, ζούμε σε μια βίαιη κοινωνία που θρέφει κακοποιούς πανέτοιμους να τραυματίσουν και να σκ